



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rit alium, qui literas interpretaretur: Infremuit, ubi audiuit, & tamen nihil dicens, iram, ut potuit, compressit: Stratæ equis, redibat in palatium, per media disponens, qui abitu eius tuerentur: & nudato gladio ludibundus ibat per palatium: Inde regij triclinij fores appellas intramittitur: Ibi quoque, ludens gladium versabat. Increpitus à rege, quid sibi vellet ensẽ in conspectu suo vibrare, non esse locum, neque, tempus digladiandi. Respondet ille: Et locus & tempus ensẽ poscunt. Hoc dicens, regem confodit, vnoque, exanimat ictu. Dum stupent qui aderant, ille dispositis per media custodibus, gladium versans, eques abibat. Hic erat lachrymabilis exitus regis Philippi, viri mansuetissimi, & qui in diuina religione non segniter haberetur: Apud summum tamen pontificem paterna illi & fraterna durities oberant. Hic erat annus octauus post mille ducentos, antea monstratus religioso viro in Raceburgo, quod finem esset tumultibus ille annus daturus. Doluerunt inconsolabiliter omnes, qui regi illi adhaerere: Planxerunt, qui virtutem propius nouerunt: Sed volat irreparabile, quod præterierat. Waldemarus Bremensis electus, qui multum sperauerat in Philippo, nunc magna parte spe concidit.

CAPVT XXIX.

REX Otto iam aduenisse tempus ratus, quo de inimicis se vindicaret, prohibitus est à principibus, præsertim archiepiscopo Magdeburgensi & Bernhar do duce Saxonie, rectè rem coniectantibus: melius modestia, quàm vi, rem prosperandam: Nam si violentus intriteris, inquit, alium surrogabunt emulum: Sin mansuetè ages, vnus in te omnium aderit consensus. Sequitur rex iusta pacis consilia, & in Halberstadio indixit regni conuentum, omnibus principibus euocatis, ut de

com-

communi principe & generali pace ageretur. Conuenē-
re frequentes de Saxonia, Thuringia, Misna, vtriusq;
ordinis principes, & renouata electione, eundem Otto-
nem declarauēre. Aderat electus Herbipolensis Otto,
questus iniuriā, & damna ecclesie sua infinita, per Hen-
ricum & Philippum fratres, pro qua etiam causa casus
fit precessor eius Conradus: nisi incolumitati consule-
retur ecclesie sua, non se posse quicq; in regno videre im-
mutatum. Multa vltro citroq; dicta fuēre. Cū non ex-
sententia sua illi responderetur, exiens abisse videba-
tur: Sed ab amico reuocatus, electioni consensit. Cūq;
rex etiam superioris Alemannie principes expectaret ad
consensum, indixit conuentum aliū in Francfordiā: Ibi
paruēre omnes Sueuia, Bauaria, Frācia principes, vna-
nimi voto regem approbantes. Aderat filia regis Philippa
unica, lachrymose quæta necem immeritā patris in sua
domo, ab eo, quem dignitate auxisset: Mouit omnes La-
chrymans puella: nam & causa, & persona casi, & ca-
soris, simul rei indignitas, commiserationem cunctis ex-
torfit. Fuēre qui lachrymas nō tenuēre. Motus rex, pro-
scriptione publica damnauit iniquum homicidam: quē
non longē pōst ab Henrico Caladino, & Vlfonis filio,
quem ille quoq; ceciderat, obrūcatus est ad Danubium,
defectumq; caput in profluentē proiecere. Rex puellam
in protectionem accepit: & annitentibus cunctis qui ad-
erant, etiam regi desponderi cœpit. Impedimentum erat
sanguinis: sed illud apostolica dispensatione tolli pote-
rat. Trecentas quinquaginta arces cum pradijs suis in-
dotem asferre dicebatur. Ibi quoq; oblata sunt regi Im-
perialia insignia, quæ ab Henrico Imperatore ad fia-
trem faciliē peruenerint. Orta est noua lux per Germa-
niā. Erubuēre quibus ludibrio quādoq; fuit res Ottonis:
quē

qui etiam interposito pignore, nunquam regnaturū, affirmarent: in quibus erat Francia rex, qui, cum Otto ex Pictauiā Francia duceretur electus, fertur irrisisse transeuntem: Si enim ille aliquandō rex, inquit, futurus est, accepto nunc ab illo gradario suo, tres illi ciuitates, cum ad regnum quietus peruenerit, in Francia dabo: Parisium, Stampes, Aurelianum. Qui cum sermo tum ad Ottonem perferretur, facile ille misit, quem tenuit sonipedem optimum, in eam conditionem: paruum munus regi ab rege futuro: sed ut illius superbiam aliquandō retunderet, hoc pignus deposuit. Anno deinde proximo contendit rex in Aldenburg, alio nomine dixerē Plisnam, ubi ingens tum erat Imperij patrimonium. Nam Imperator Fridericus quingentis argenti marchis à comite Rabadone, cum arcibus Lisma & Coldus, comparauit ditionem. Aderant Misnenses & Citznenses, Poloni atq; Bohēmi, & Vngari: Ibiq; multis finitis disceptando negocijs, & pace iurata, qua omnibus curis renouata est, rex Brunsvicum contendit: ubi sacram Pentecostes solennitatem peregit, ad quam solos familiares uoluit amicos conuenire. Aderant archiepiscopus Magdeburgensis, electus Halberstadensis, Hildesemensis, Huelbergensis episcopi, Corbeiensis, Fuldensis, abbates. Aderat quoq; totus festiuus dux Bernhardus, Lamgrauius, Palatinus Rheni, Misnensis, & de Landesbergi marchiones, Wilhelmus dux Luneburgensis: is erat regis germanus, & marchio Brandenburgensis: Comitum non erat numerus: Militum etiam maior multitudo: quibus omnibus honestissime & abundantissime de impensa regia est ministratum. In sancta uero die, cum archiepiscopus Magdeburgensis Misnensem matricionem excommunicatum abire iuberet, nec placari posse

posset vt adesse pateretur, exiuit cum eo rex, nè verecundia tangeretur. Postera die re composita per regem, vnà ad diuinum officium proficiscuntur. Cum conuiuio pro regia magnificentia excepti latiores essent, fenestra prospiciens dux Bernhardus, vidit leonem fusilē, quem Henricus dux pater, honori suo & memoria collocasset: comiter leonem appellans, ait: Quousq; veris hiatum in Orientem? desine, iam habes quod voluisti: conuere nunc in aliam mundi plagam. His verbis omnium auxit alacritatem, solutique sunt in risum vniuersi.

CAPVT XXX.

Proficiscitur indè rex Otto in Goslariam, vbi rebus ex sententia cōstitutis, peruenit ad cœnobium Eua-herode, vbi à quinquagintaduobus abbatibus est exceptus, consalutatus, & in fraternitatem, quod magni ille fecit, receptus: & ab illis solenniter per dies aliquot procurantur de more comneatus. Herbipolim veniens, vbi conuentum indixit, cum hymnis & laudibus excipitur concinente choro, Aduenisti desiderabilis. Aderant apostolici legati: Hugo Ostiensis, Leo Sabinensis, cardinales episcopi, cum magna pralatorum, principum & nobilium frequentia. Sifridus Moguntinus, Theodericus Coloniensis, Iohannes Treuerensis, Euerhardus Saltzburger archiepiscopi: Henricus Argentinus, Sifridus Augustensis, Constantiensis quoque, Otto Frisingensis, Manegoldus Pataviensis, Henricus Ratisponensis, Ludolphus Basileensis, Heribertus Hildesemensis, Iso Verdensis, Halberstadiensis, Havelbergensis episcopi: Cono Elewangerensis, Fuldensis, Hersfeldensis, Corbeiensis, Prunnenensis, Herbipolensis, abbates: Odoacer rex Bohemia, marchio Morauia, Lupoldus Austria, Bernhar-